facie celebretur. Tum autem cura scholæ publicæ vide,
tur præstitam diligentiam omnem excessisse; sed quod
domesticis lectionibus detractum erat, id tam
lectionibus scholasticis, tum exercitiis copiose
pensabatur. Sed nolo hanc defensationem ingre
di; ago enim actum, quod provocatio prohi
betur. Tantum rogo pro mea erga eum fide
meum laborem tantisque vir bonum patrem de
ejusque donec eos ipsa testetur, quia me boni et
fidelis Magistri officia, medio hac cursu usque
eo puerilis ingenii prosequutum esse, quam
vel sine meis scriptis et epistolis, et moribus
quæ ipse cuique ostendet. Deus gratiosissimum
tuum tam longe a patre tuo degentem incolu
mem vobis servavit, benedicat quæso et studia e
jus ad suam ipsius gloriam dirigat. Amen. Vale. Dan
burgi 20. Martij 1562.

Magistro Johanni Monterdamo
Carolo consiliario Flamundi.

37.)

[=Mscr. A. 7. N. 115]

Ex causa tuby videar, si tuorum in me beneficiorum
memoriam non habeam, nec omnem occasionem
capiendi efficiendi, ut intelligas me nihil minus esse
quam ingratum. Itaque postquam anxie quæsivi eequa vi
veniri ratio posset, audi aliquid literarum adhuc
clarissimis qui mihi olim pacem ac tranquillum
cum certo pietatis conjuncto fructu. Memisse non
ubi est audiisse, qui meum cor, qui tuum, qui
quæ sit, qui hæsitanti ebqueundam alicunde
dubium suadere adcendat. Non flamma
aliqua opinionum novarum, sed vero zelo amo
ris erga Jesum Christum, ad quam certe quam
dedendam tu nobis duce et hortatore exhibeas
pro quo summo beneficio me tibi prorsus de
stricturum sentio, nec quemquam habeo in hac vi
ta mortali, cui plus debeam. Ut proinde de
eo ægre vitet, fero sic desiderium me semper
à tua dextra

à tua consuetudine facere, aut vllam datæ fidei de Ao 1562.
rerum vel gratiarum significationem. Quod
quod ne id quidem facere potui, quis fuit unquam
tuarum? quæ religio! qui sensus! animadverti non am-
sus sum me si optima, sed tamen frigori obtendum vi,
demq, ut tuum cum gaudio receptum alibi paula-
tim emoriatur, alibi à spinis confixum inde reab
alibi convalescat. Pestilitum certe duobus an-
tecedentibus horribili exemplo extinctum esse, quæ
ego hactenus, cum una Lorantij apud Buschoducenses
vicecomitis matrimonius serio aggressis in sua tenuitate
retinere conatus Lachrymans Lachrymantem amplexus
sum, et ex Græco testamento aliquid recitans Lazarum fle-
tum humanissimo adolescenti expressi. De Bellamen,
si eo transeam quid factum fuit meliguosi. De suis rebus
mihi unquam potui conquescere, neq; hactenus nactus
sum quemquam, cui de re literas darem. Nec verò
quicquid velim de alienum istam inquirere, sed quum
de tuo merito amem mereri illum omnium maxi-
mè, fierique sit oportet qui me jubeat de vita et sa-
lute sua non sollicitum esse. Quamvis enim is
semper pudori mihi fuit, ab defuisse officio
quam gravasse videri debeam, hic tamen vicis-
situdinis quidam erga te amor omnia pudoris ob-
stacula transiecit. Non quod expectem mutuum
fortiri sed quod tuum desiderem et etiamnum
te stare in Domino et diligere Dominum ipsum.
Quæ de re ubi aliquid responderis etiam atq; etiam
ergo. Ego postquam postremum abs te discessi,
omnium horum commercio conjugem illic sepeli-
vi, inde huc à senatu Quisburgensi vocatus propria
& patriam me adjunxi. Hic jam sex menses supra
decimum in ruperi virginali schola Christiana
provincia expectam navavi, nihil esse virtutis
vel amicis vel civibus, qualis coronidis illud quon-
dam in quibus eruditionis medela ego te observarim,
hic testimonium aliquod deferrem, vivere et

certè hic tot festiue et lepidarum disputationum
oneryatum uere nostrorum pectorum,
non multis annis mirabe non admodum
celebri fore nisi fama consequi possent,
habitarunt loca est amoenissima inter Rom
et Theanum trium passuum millia Dupsel,
corpis infectum, et Vesulei superiores sedes,
de quibus principijs duabus, nobdum
vidie Lunos discessit et proxime vicinas
celebres scholas non facile emergere potest
ego impensis nobis est capitandum et loca
uere videndi, neque videamur non ju,
his fidelibus officio nostro functi esse. Ab
altera scias professionem nostrum mihi
fabulas lectionum et uigiarum, qui non dubi,
to de tua in me benevolentia et plurimum tene,
ris ut opere nostro capitulari tuo commendati,
ore possit certò scio. Vale uir omnium, quos
unquam mihi meritò charissime. Duisburgi pri,
stridie Calend. Aprilis 1562.

Johannes a Molang.

38/

Pax Christi

M. Nicolao Pelion Cronenburg Catholic

[= Mscr. A.7: Nr. 116]

Non deuerè meum frater dilecte, uarium in
rebus diuinis literis diligentiam desiderez, sedez
de hoc uisi ego in schola nostra et Catholica mi,
seriis se exhibeset, utque adeatur quidem
cum alacritate capiendum, magnez
essaziz et fere quibus salus esse nequeat exhibuis,
se causes animis tue uis quidem, qui nec cum
uerum Dei opem inuocare non possum irrevide re,
ni scripta et remotis pro mea diligentia de stu,
lo, quem suscepi ergo tantum non consumpsi.
Nuper D. Rhetia contrariz studia eunti literas
de te dedi, de iis que mihi privatim aduersa ez
cerunt, publica non sunt eo loco ut commune no,
ueri cum aliquot caede possint, nisi id aliquid